

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121205200
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7121205200.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. M., nar. X.XX.XXXX, bytom G. námestie č. 1, M., zastúpená v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č.9, Košice, dieťa rodičov: matky R. M., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom G. námestie č.1, M., zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Treščákom, ml., Advokátska kancelária so sídlom Thurzova 6, Košice a otca F. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. č. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou VAL'O & PARTNERS s.r.o., so sídlom Konštantínova 3, Prešov, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloletú, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 31.1.2022 č.k. 12P/68/2021-148 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku o trovách konania.

Otec je povinný nahradiť matke trovy odvolacieho konania v sume 67,63 Eur na účet jej právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie (I.výrok) a uložil otcovi povinnosť nahradiť matke trovy konania k rukám jej právneho zástupcu vo výške 461,47 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Otec maloletej v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie proti II. výroku tohto uznesenia, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť matke trovy konania. Žiadal napadnutý výrok uznesenia zmeniť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Otec odvolanie odôvodnil tým, že návrh na zníženie výživného na maloletú podal dňa 19.7.2021 z dôvodu, že v období od 8.7.2020 bol nezamestnaný, evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V priebehu konania preukázal, že si aktívne hľadal zamestnanie aj to, že má zdravotné postihnutie, obojstrannú stratu sluchu ťažkého stupňa. V období od 8.7.2020 do 30.11.2020 mal preto problém nájsť si vhodné zamestnanie. Taktiež preukázal, že okrem maloletej Y. má ešte ďalšie vyživovacie povinnosti, na maloletého U. a maloletú M.. Nakoľko od 1.12.2021 je riadne zamestnaný, zobral svoj návrh na zníženie výživného v celom rozsahu späť, pretože vzhľadom na jeho terajší príjem je schopný riadne si plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletej Y.. Preto má otec za to, že jeho odvolanie je opodstatnené, keďže až v priebehu konania došlo k zmene pomerov na jeho strane, avšak v čase podania návrhu, tento bol dôvodný, keďže v danom období nebol zamestnaný.

4. Matka k odvolaniu otca uviedla, že odvolanie otca považuje za nedôvodné. Poukázala na to, že odvolanie otca neobsahuje základné náležitosti, odvolacie dôvody, resp. odvolacie dôvody nie sú zrozumiteľné. Matka má za to, že návrh otca bol od začiatku nedôvodný, nakoľko od poslednej úpravy nedošlo k zásadnej zmene pomerov na strane povinného z vyživovacej povinnosti. Matka ďalej uviedla,

že z obsahu spisu, ako aj samotného vyjadrenia otca z 9.12.2021 je zrejmé, že zdravotné problémy (bolesti chrbtice), ktoré otec tvrdil, neboli v konaní preukázané. Nijakým spôsobom nebolo preukázané ani to, že by poškodenie sluchu otca malo vplyv na jeho pracovnú schopnosť (prípadne zníženú pracovnú schopnosť). K tvrdeniu otca, že si aktívne hľadal prácu, matka uviedla, že 3 potvrdenia o hľadaní si práce za tak dlhé časové obdobie trvania nezamestnanosti nie sú spôsobilé preukázať, že otec si aktívne hľadal uplatnenie na trhu práce. Matka tiež poukázala aj na skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, a to predaj nehnuteľnosti, za ktorú otec získal sumu 92.000 Eur, ďalej že otec preberal na seba neprímerané riziká, ako aj skutočnosť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami otca, a to kúpou pozemku otcom. Nakoľko otec podal zjavne nedôvodný návrh na zníženie vyživovacej povinnosti, čím zbytočne vyvolal vznik predmetného sporu a náklady s ním spojené, považuje matka za spravodlivé, aby bol otec zaviazaný k náhrade trov konania. Z uvedeného dôvodu žiadala uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Výrok uznesenia o zastavení konania nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, a preto nebol predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 3 CSP).

7. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

12. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

13. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Pri rozhodovaní o trovách mimosporového konania platí zásada, že žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si teda znáša svoje trovy konania sám. Zákon však z uvedenej zásady pripúšťa výnimky stanovené v § 53 až § 56 CMP. Výnimku z uvedenej zásady predstavuje aj ustanovenie § 55 CMP, podľa ktorého môže súd náhradu trov konania priznať aj vtedy ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Nevyhnutným predpokladom aplikácie tohto ustanovenia však nie je procesný úspech vo veci, ale naplnená musí byť požiadavka spravodlivého požadovania náhrady trov konania, s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu. Pri hodnotení kritérií, či priznanie trov je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, nie je možné vychádzať iba z osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale relevantnými sú okolnosti prejednávanej veci. Predpoklad, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci za predpokladu, že si účastník konania uplatnil nárok na náhradu trov konania a nejde o konania podľa § 53 CMP. Okolnosti, keď je možné nárok na náhradu trov konania priznať, môže zakladať napríklad šikanózný výkon práva, pričom súd môže vyhodnocovať aj to, ktorý z účastníkov

spôsobil, že konanie muselo prebehnúť. Šikanóznym výkonom práva je výkon práva, kedy hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel znevýhodniť druhého účastníka, prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa vo vzťahu medzi účastníkmi konania, ako aj na postavení niektorého z účastníkov konania.

15. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že zo strany otca sa jednalo o nedôvodný návrh na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej Daniele, a preto je vzhľadom na okolnosti prípadu spravodlivo žiadať, aby otec nahradil matke trovy konania, ktoré matke týmto konaním vznikli. Otec sa návrhom vo veci samej zo dňa 20.7.2021 domáhal znížiť jeho vyživovaciu povinnosť na 50 Eur mesačne s odôvodnením, že nemá žiaden príjem, od 8.7.2020 je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nemá žiaden hnutelný a nehnuteľný majetok, pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť voči jeho dcére M.. Navyše maloletá Y. sa s ním odmieta stretávať. V priebehu konania, na pojednávaní dňa 21.1.2022, došlo zo strany otca k späťvzatiu návrhu na zníženie výživného na maloletú Y.. Otec späťvzatie odôvodnil tým, že od 1.12.2021 sa zamestnal, teda je v jeho schopnostiach platiť stanovené výživné na maloletú. Konanie súd prvej inštancie zastavil a nakoľko si matka uplatnila náhradu trov konania, súd prvej inštancie o návrhu rozhodol v znení odvolaním napadnutého rozhodnutia.

16. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého uznesenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval § 55 CMP a matke priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť nahradiť matke trovy konania. Zo spisu totiž jednoznačne vyplýva, že návrh otca bol podaný nedôvodne, pretože aj napriek tomu, že bolo síce preukázané tvrdenie otca o jeho nezamestnanosti v čase podania návrhu na začatie konania, ale zároveň v rámci dokazovania pred súdom prvej inštancie bolo preukázané aj to, že otec v tom čase, kedy tvrdil, že nemá dostatok finančných prostriedkov na úhradu stanoveného výživného na maloletú Y., a teda že došlo k zmene jeho pomerov, na základe čoho podal návrh na zníženie výživného, uprednostňoval svoje subjektívne záujmy a výdavky, ktoré neboli nevyhnutné. Otec nepreukázal svoj aktívny prístup pri hľadaní si zamestnania za účelom získania príjmu, z ktorého by mohol prispievať na výživu maloletej. Navyše otec nepravdivo tvrdil, že nevlasťní žiaden hnutelný a nehnuteľný majetok, napriek tomu, že disponoval finančnými prostriedkami z predaja bytu a plánoval kúpu nehnuteľnosti. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že výdavky spojené s výživou maloletého dieťaťa majú stále prednosť pred výdavkami rodiča, obzvlášť ak nejde o nevyhnutné výdavky rodiča, ako v tomto konkrétnom prípade.

17. Vzhľadom na uvedené konkrétne okolnosti prípadu je zrejmé, že otec inicioval začatie konania o zníženie výživného na maloleté dieťa nedôvodne. Jeho návrh na zníženie výživného možno hodnotiť ako návrh šikanóznej povahy, výsledkom ktorého by na základe v návrhu podaných neúplných a nepravdivých informácií, mohlo dôjsť k poškodeniu záujmov maloletej, nakoľko zníženie výživného nikdy nie je v záujme maloletého dieťaťa. O tom, že návrh bol podaný nedôvodne svedčí aj skutočnosť, že otec napokon zobral návrh v celom rozsahu späť. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu spravodlivé žiadať, aby trovy konania, ktoré matke v tomto konaní vznikli, otec matke nahradil. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutočný stav veci a dospel k správnomu právnomu záveru, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o povinnosti otca nahradiť matke trovy konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CS potvrdil.

18. Podľa § 396 ods.1CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 a § 55 CMP tak, že matke priznal náhradu trov odvolacieho konania v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu otca zo dňa 1.3.2022 vo výške 44,73 Eur (1/2 z 89,46 Eur) + režijný paušál vo výške 11,63 Eur + 20 % DPH (Eur), t.j. 67,63 Eur celkom. Na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd zaviazal otca, pretože vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci, ale najmä opätovne neodôvodnené podanie otca, ktoré je odvolaním voči uzneseniu o priznaní nároku na náhradu trov konania matke, to považoval za spravodlivé.

20. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).